Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

damnarunt. Vnde quaso tenebre ille et mera ac flamma
cupiditatis, quas detestatur Cicero, si sancti ac diuini essent poetae,
nisi essent ea pte, quae dicit Augustinus, illorum proprium
furorem animos hominum ac corrumpi, aliquem nimirum esse
alias absurdissimum omnium, dicere tot clarissimos ac illustres
viros ernasse: cum omnium rerum cognitione sunt consequuti,
nec eos intellexit, qd leges mandarent, quae de optimo Reipub:
statu scriberent. Sed nunqd etiam urbium esset, leges
duodecim tabularum, neque commentarent, ut rerum urbis ubera,
aut carmen qdet, qui infamia fuerunt, flagitium alterius.
Quid aut aliud poetae, quam defamationes ac flagitia,
modo adversus homines dicta, modo adversus deos? Idem
Varro in suis antiquitatum libris inquit. Propterea q a poetis
conscripta et populis sequi non dnt, nimina ii. et deos.
Quae nam igitur haec opinio tua, ut poetas sanctos ac
diuinos appelles, quos et Plato expulit, et Cicero in
sua Reipub: detestatur, et leges damnant? Varro
etiam prohibet sequi, quae nimium si sint, quae nemini
inquit Lacedaemonii deorum esse, nec apud Graecos.
Sed qd ergo de his urbanissimis? Nunqd etiam Romanis
imperatoribus, ea disciplina saepenumero exposita fuit?
Nunqd plerique, illa capitali odio sunt prosequuti. Caius
et Caesar, et Caligula et appellant, nunqd Athenae
quendam poetam, ut scribit Suetonius, ob ambiguum
illorum versuum, media amphitheatri arena insertum necarunt.
Nunqd idem quoque de Homeri ac Virgilii carminibus
abolendis excogitarit? et hoc quaesierunt, nisi mortem
fuisset procurans. Nunqd et Iulianus tradit, quem
primum corpisset fidem, insistit statim ut poetas expelleret,
q nil eloquentiae ac pietatis esse non fecisset; nisi aliqd
in eis videret turpitudinis inesse q non liceret tenellis
ingenijs infundere, ac germinabilibus in primo ad fidem,
q quidem quae ad novae Religionis et suae tuendam